

Posudek na bakalářskou práci
Jaroslava Apolenáře

Polsko-maďarské přátelství v současném polském tisku.

Bakalářská práce Jaroslava Apolenáře si jako téma vybrala analýzu polského tisku a jeho zájmu o maďarskou problematiku, resp. o její vidění pod úhlem premisy, že Maďaři a Poláci mají spolu nadstandardně dobré vztahy, což by polský tisk mohl patřičným způsobem reflektovat při výkladu témat s Maďarskem souvisejících.

Autor nejprve provádí výběr titulů, s nimiž bude pracovat (z deníků *Gazeta Wyborcza* a *Rzeczpospolita* a z týdeníků *Polityka* a *Wprost*), a to z hlediska čtenosti, dominantního politického-ideového profilu a citovanosti, resp. názorového vlivu, a jejich průzkumem stanovuje tematický okruh problémů, jimiž se bude zabývat. Následuje velmi kvalitní kapitola s výkladem o dosavadních přístupech uplatnitelných při výzkumu této problematiky, na jehož základě autor vypracoval vlastní koncept mediální analýzy, založený na konfrontaci a vzájemném ověření výsledků frekvenční analýzy a kvalitativní obsahové analýzy.

S takto připraveným konceptem a výzkumným plánem poté zahajuje zkoumání dvou hlavních otázek, na nichž chce uplatněním vytvořené metodologie zjistit, můžeme-li doložit (a pokud ano, jak se to projevuje) vliv predikovaného „historického“ přátelství mezi Maďary a Poláky na jejich interpretaci.

První otázkou se týká reflexe a interpretace maďarských témat, tj. maďarské historie a maďarsko-polských vztahů na jedné straně a maďarské finanční krize na druhé straně. Druhá otázka pak směřuje ke zjištění, zda se do způsobu výkladu maďarských témat nějakým znatelným a specifickým způsobem promítal politický profil uvedených tiskovin (na jedné straně spíše liberálně-levicová *Gazeta Wyborcza* a *Polityka*, na druhé straně spíše liberálně-konzervativní *Rzeczpospolita* a *Wprost*).

Závěr práce konstatuje, že v prvním ohledu je vliv vzájemně dobrých vztahů zjevně prokazatelný a viditelný zejména ve snaze zvýrazňovat společné rysy vývoje obou národů, jistou paralelnost osudů či „spřízněnost osudem“, což však nebrání kritickému pohledu, který neomezují ani historicko-nostalgické odkazy na společnou minulost, ve druhém ohledu je pak souvislost trochu slabší, nicméně jako odlišující rys se tu projevuje fakt, že tiskoviny liberálně-konzervativního typu jsou méně konzistentní než tiskoviny prvního typu zejména tím, že jejich vidění je více než umístěním do „společného osudu“ typické vyvažováním kritických a omluvných tónů, přičemž jejich distribuce je poznamenána tím, jestli v pozadí komentovaného tématu (platí to zejména pro téma finanční krize) stojí bývalá levicová nebo současná pravicová vláda.

V práci jsou občas k nalezení „mouchy“ typu: ... dělením Polska a Maďarska (!), přičemž se osudy obou národů opět protínaly, například v protiturecké kampani na konci sedmnáctého století v Maďarsku, na níž se podílel slavný polský generál Sobieski (s. 10). Na konci 17. století nebylo žádné Maďarsko, tudíž tam ani nemohla být žádná protiturecká kampaň, která se navíc týkala Vídně, tedy Rakouska (bitva o Vídeň 1683), Sobieski nebyl generál, ale jako Jan III. Sobieski byl přímo polským králem.

Předložený text Jaroslava Apolenáře však jednoznačně splňuje nároky kladené na bakalářskou práci, navrhuji hodnocení **výborně**.

V Praze dne 11.6.2011

Jiří Vykoukal